

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Augstākās tiesas Senātas (Lāti Vabariik) 15. juunil 2010 — Andrejs Eglītis ja Edvards Ratnieks versus Latvijas Republikas Ekonomikas ministrija

(Kohtuasi C-294/10)

(2010/C 221/46)

Kohtumenetluse keel: läti

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Augstākās tiesas Senātas

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitajad: Andrejs Eglītis ja Edvards Ratnieks

Vastustaja: Latvijas Republikas Ekonomikas ministrija

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määruse (EÜ) nr 261/2004⁽¹⁾, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91, artikli 5 lõiget 3 tuleb tõlgendada selliselt, et kui võib möönda, et lennuettevõtja on võtnud kõik vajalikud meetmed erakorraliste asjaolude vältimiseks, on ta kohustatud õigeaegselt planeerima oma vahendite kasutust nii, et kavandatud lend võiks toimuda pärast ettenägematute erakorraliste asjaolude kadumist, st teatud hetkel pärast ettenähtud väljumisaja möödumist?
2. Juhul kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, siis kas kõnealuse määruse artikli 6 lõiget 1 saab kohaldada selleks, et määrata kindlaks minimaalne ajavaru, mida lennuettevõtja peab oma vahendite kasutuse planeerimisel ette nägema võimaliku eeldatava hilinemise jaoks erakorraliste asjaolude tekkimise korral?

⁽¹⁾ ELT L 46, lk 1; ELT eriväljaanne 07/08, lk 10.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Lietuvos Vyriausiasis Administracinis Teismase (Leedu Vabariik) 15. juunil 2010 — Genovaitė Valčiukienė, Julija Pekelienė, mittetulundusorganisatsioon „Leedu roheline liikumine“, Petras Girinskis ja Laurynas Arimantas Lašas versus Pakruojase rajooni kohalik omavalitsus, Šiauliai rahvatervise keskus ja Šiauliai keskkonnakaitse piirkondlik osakond

(Kohtuasi C-295/10)

(2010/C 221/47)

Kohtumenetluse keel: leedu

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Lietuvos Vyriausiasis Administracinis Teismas (Leedu kõrgem halduskohus)

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitajad: Genovaitė Valčiukienė, Julija Pekelienė, mittetulundusorganisatsioon „Leedu roheline liikumine“, Petras Girinskis ja Laurynas Arimantas Lašas

Vastustajad: Pakruojase rajooni kohalik omavalitsus, Šiauliai rahvatervise keskus ja Šiauliai keskkonnakaitse piirkondlik osakond

Teised menetlusosalised: äriühingud „Sofita“ ja „Oltas“, Šiauliai maakonna kubeneri kantselei, Rimvydas Gasparavičius ja Rimantas Pašakinskis

Eelotsuse küsimused

1. Kas otsust, et kohalikul tasandil maaplaneerimisega seotud dokumentide puhul, mille üksikasjalikes järeldustes nimetatakse vaid üht majandustegevuse objekti, ei pea läbi viima keskkonnamõtjude strateegilist hindamist, nagu sätestatakse Leedu Vabariigi õigusaktides, muu hulgas Leedu Vabariigi valitsuse 18. augusti 2004. aasta dekreedis nr 967 „Kavade ja programmide keskkonnamõtjude strateegilise hindamise menetlusnormistiku kinnitamise kohta“, võib pidada kava- ja programmiliikide täpsustamiseks Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuni 2001. aasta direktiivi 2001/42/EÜ teatavate kavade ja programmide keskkonnamõtju hindamise kohta artikli 3 lõike 5 mõttes?

2. Kas käesolevas asjas kohaldatavad siseriikliku õiguse sätted, mille kohaselt igal üksikul juhul, kui keskkonnamõtjude võimalikku olulisust ei ole hinnatud, ei ole maaplaneerimise dokumentide puhul, mis puudutavad väikesi maa-alasid kohalikul tasandil, nagu see on käesoleval juhul, vaja läbi viia keskkonnamõtjude strateegilist hindamist üksnes sel põhjusel, et neis dokumentides viidatakse vaid ühele majandustegevuse objektile, on kooskõlas direktiivi 2001/42 artikli 3 lõike 2 punktist a, artikli 3 lõikest 3 ja artikli 3 lõikest 5 tulenevate nõuetega?

3. Kas direktiivi 2001/42 sätteid, sealhulgas artikli 11 lõiget 1, tuleb tõlgendada nii, et käesolevas kohtuasjas esinevatel asjaoludel, kus keskkonnamõtju hindamine viidi läbi vastavalt nõukogu 27. juuni 1985. aasta direktiivile 85/337/EMÜ teatavate riiklike ja eraprojektide keskkonnamõtju hindamise kohta, ei ole direktiivi 2001/42 nõuded kohaldatavad?

4. Kas direktiivi 2001/42 artikli 11 lõike 2 kohaldamisala hõlmab direktiivi 85/337?

5. Kui vastus küsimusele 4 on jaatav, kas siis asjaolu, et on läbi viidud hindamine vastavalt direktiivile 85/337, tähendab seda, et kohustust viia läbi keskkonnamõtjude hindamine vastavalt direktiivi 2001/42 nõuetele tuleb käesoleva kohtuasja asjaoludel pidada mitmekordseks hindamiseks direktiivi 2001/42 artikli 11 lõike 2 tähenduses?

6. Kui vastus küsimusele 5 on jaatav, kas siis direktiiv 2001/42 ja selle artikli 11 lõige 2 paneb liikmesriikidele kohustuse kehtestada siseriiklikus õiguses ühised või kooskõlastatud menetlused direktiivi 2001/42 ja direktiivi 25/337 nõuete kohaselt läbi viidavate hindamiste jaoks, et vältida mitmekordset hindamist?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Stuttgart (Saksamaa) 16. juunil 2010 — Bianca Purrucker versus Guillermo Vallées Pérez

(Kohtuasi C-296/10)

(2010/C 221/48)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Amtsgericht Stuttgart

Põhikohtuasja pooled

Avaldaja: Bianca Purrucker

Puudutatud isik: Guillermo Vallées Pérez

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu määruse (EÜ) nr 2201/2003⁽¹⁾ (Brüsseli IIa määrus, edaspidi „määrus nr 2201/2003“) artikli 19 lõige 2 on kohaldatav juhul, kui vanemlikku vastutust puudutavas asjas pöördus üks pool esimesena ühe liikmesriigi kohtusse, esitades üksnes esialgse õiguskaitsse kohaldamise taotluse, ja hiljem pöördus teine pool teise liikmesriigi kohtusse, taotledes samas asjas vaidluse sisulist arutamist?

2. Kas kõnealust sätet tuleb kohaldada ka siis, kui liikmesriik ei saa teise liikmesriigi kohtu eraldi esialgse õiguskaitsse kohaldamise menetluses tehtud lahendit määruse nr 2201/2003 artikli 21 tähenduses tunnustada?

3. Kas liikmesriigi kohtusse pöördumine eraldi esialgse õiguskaitsse kohaldamise taotlusega on samaväärne avalduse esitamisega asja sisuliseks arutamiseks määruse nr 2201/2003 artikli 19 lõike 2 tähenduses, kui selle riigi menetlusõiguse